

Στά Ίχνη
τῶν Ἀγίων

Ἡ ἁγία Κυράννα
(28 Φεβρουαρίου)

Φανταστεῖτε, παιδιά, ὅτι περπατᾶμε σέ μία τεράστια ἔκταση, ὅπου ὅλα εἶναι παγωμένα, σκεπασμένα μέ χιόνι. Ξαφνικά βλέπουμε μπροστά μας ἕνα πανέμορφο εὐωδιαστό λουλούδι. Δέν θά μᾶς φανεῖ ὑπέροχο, μά καί παράξενο μαζί; Πῶς μπορεῖ αὐτό τό λουλούδι νά μήν παγώνει, νά παραμένει ἔτσι ὁλάνθιστο καί μέ τέτοιο ὑπέροχο ἄρωμα μέσα στή βαρυχειμωνιά, ὅπου παγώνουν τά πάντα; Ἔ, λοιπόν, σήμερα θά μιλήσουμε γιά ἕνα τέτοιο θαυμαστό λουλούδι. Θά μιλήσουμε γιά μία νεαρή Ἀγία, πού μέ τή ζωή της **σκόρπισε γύρω της τήν εὐωδιά τοῦ Χριστοῦ μέσα στά παγερά καί σκοτεινά χρόνια τῆς σκλαβιάς, στά χρόνια της Τουρκοκρατίας.** Τή μνήμη της τιμᾷ ἡ Ἐκκλησία μας στίς **28 Φεβρουαρίου**.

Βρισκόμαστε στή σκλαβωμένη Ἑλλάδα τοῦ **1751**. Λίγα χιλιόμετρα ἔξω ἀπό τή Θεσσαλονίκη, σ' ἕνα χωριουδάκι πού ὀνομαζόταν τότε **Ἀβυσσώκα** καί σήμερα **Ὁσσα**, ζεῖ μία εὐσεβῆς οἰκογένεια. Στήν καρδιά τῶν γονιῶν εἶναι βαθιά ριζωμένη ἡ πίστη στόν Θεό. Μ' αὐτή τήν πίστη μεγαλώνει σ' αὐτό τό σπίτι ἡ μονάκριβή τους κόρη, ἡ **Κυράννα**. Καί γίνεται πολύ χαριτωμένη καί ὁμορφη νέα. Ἀντανακλᾷ τό πρόσωπό της τήν ὁμορφιά τῆς ψυχῆς της, πού ἔναι στολι-

σμένη μέ πολλές ἀρετές: μέ καλοσύνη, μέ εὐγένεια, μέ ἀγνότητα.

Ἀπό τήν ὁμορφιά της ἐντυπωσιάστηκε, σάν τή συνάντησε μιὰ μέρα στό χωριό της, ὁ **σούμπασης**. Αὐτός μάζευε τούς φόρους ἀπό τούς σκλαβωμένους Ἕλληνες γιά λογαριασμό τῶν Τούρκων. Ἦταν γενίσαρος, δηλαδή Ἕλληνας πού τόν ἄρπαζαν οἱ Τούρκοι, ὅταν ἦταν μικρό παιδί, καί τόν ἔκαναν Τούρκο. Αὐτός, λοιπόν, μόλις εἶδε τή νεαρή Κυράννα, θέλησε νά τήν κάνει γυναίκα του. Τήν πλησιάζει καί τῆς ζητᾷ νά τουρκεύει καί ν' ἀλλάξει τήν πίστη της, ν' ἀρνηθεῖ τόν Χριστό καί νά πεῖ ὅτι πιστεύει στόν Ἀλλάχ. Τῆς ὑποσχέθηκε πλοῦτη, τιμές καί δόξα, μιὰ ζωὴ γεμάτη καλοπέραση. Αὐτὴ ὅμως σταθερά καί ἀποφασιστικά δίνει τήν ἀπάντησή της: **«Καλύτερα νά πεθάνω παρά νά ἀρνηθῶ τόν Χριστό!»**.

Ὁ γενίσαρος ἐπιμένει. Στὴν ἀρχὴ τήν κολακεύει: «Κρίμα νά χάσεις τὰ νιάτα σου καί τή ζωὴ σου! Εἶσαι τόσο ὁμορφη! Σοῦ ἀξίζουν τὰ πλούτη μου καί οἱ τιμές πού θά ἔχεις κοντά μου». Κλονίζεται ἡ Κυράννα; Ἀκοῦστε τή θαρρετὴ της ἀπάντηση: **«Στόν Χριστό ἀνήκουν τὰ νιάτα μου καί ὅλη ἡ ζωὴ μου!»**.

Θηρίο γίνεται ὁ σούμπασης. Νά ἀρνεῖται ἔτσι τήν πρότασή του μιὰ νεαρὴ σκλάβα; Δέν τήν ἀντέχει τέτοια προσβολή! Βάζει τίς φωνές, ἀρχίζει τίς φοβέρες. Τήν ἀπειλεῖ ὅτι θά τή βασανίσει σκληρά. Δειλιάζει, παιδιά, ἡ Κυράννα; Ἀφοβα ἀπαντᾷ: **«Χριστιανὴ γεννήθηκα, χριστιανὴ καί θά πεθάνω!»**. Θά τό πληρώσει ὅμως ἀκριβᾶ.

Τήν ὀδηγοῦν στόν δικαστή, στή **Θεσσαλονίκη**. Ἐκεῖ τή συκοφαντοῦν. Λένε ψέματα ὅτι δῆθεν στὴν ἀρχὴ ἡ Κυράννα δέχθηκε νά παντρευτεῖ τόν σούμπαση καί ν' ἀλλαξοπιστήσῃ, ἀλλὰ ἀργότερα ἄλλαξε γνώμη. Ἀτάραχη ἡ Ἁγία τούς ἀπαντᾷ: «Εγὼ εἶμαι χριστιανὴ καί ἀνήκω στόν Κύριό μου Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτόν ἀπό μικρὴ ἀγάπησα καί τώρα ἀγαπῶ. **Γιὰ τὴν ἀγάπη Του εἶμαι ἑτοιμὴ καί τό αἷμα μου νά χύσω**. Ἀκοῦστε, λοιπόν, τήν ἀπάντησή μου καί ἄλλο λόγο πλέον μὴν περιμένετε νά σᾶς πῶ».

Νιτροπιάστηκαν οἱ Τούρκοι ἀπὸ τή νεαρὴ χριστιανὴ καί ἀποφά-

σισαν νά τή ρίζουν **στή φυλακή**. Ὁ σούμπασης, ὅμως, εἶναι τόσο μανιασμένος, πού δέν ἱκανοποιεῖται μόνο μ' αὐτή τήν τιμωρία. Τί κάνει; Πηγαίνει ὁ ἴδιος κάθε μέρα στή φυλακή, παίρνοντας μαζί του κι ἄλλους γενίτσαρους, καί **βασανίζουν ἀλύπητα** τήν ἁγία Κυράννα. Τή χτυποῦν μέχρι νά λιποθυμήσει. Οἱ φυλακισμένοι, πού ἔβλεπαν πῶς τήν τυραννοῦσαν, φώναζαν, διαμαρτύρονταν γι' αὐτή τήν ἀδικία. Μά οἱ Τοῦρκοι ἀγρίευαν ἀκόμη περισσότερο. Κι ὅταν ἔφευγαν, ἔδιναν ἐντολή στόν δεσμοφύλακα νά συνεχίσει αὐτός τὰ βασανιστήρια. Πραγματικά, σάν ἔφτανε τό βράδυ, τήν κρεμοῦσε μέ ἀλυσίδες ἀπό τίς μασχάλες καί τήν ἔδερνε μέ ὅ,τι ἔβρισκε. Κι ἔτσι κρεμασμένη τήν ἄφηνε νά ὑποφέρει ἀπό τούς πόνους καί νά ξεπαγιάζει στό χειμωνιάτικο κρύο. Μόνο ὅταν τοῦ περνοῦσε κάπως ὁ θυμός, τολμοῦσε νά τόν πλησιάσει ἓνας χριστιανός φύλακας καί τόν παρακαλοῦσε νά τοῦ δώσει ἄδεια νά ξεκρεμάσει τήν Κυράννα.

Κανένα παράπονο δέν ἀκουγόταν ἀπό τὰ χεῖλη της. Τά ὑπέμενε ὅλα σιωπηλή. Μέσα της **μυστικά συνεχῶς προσευχόταν**.

Καί ὁ Χριστός μας δέν ἄργησε νά τήν καλέσει κοντά Του. Ἦταν **28 Φεβρουαρίου τοῦ 1751**. Ὁ δεσμοφύλακας ἐκεῖνο τό βράδυ τή χτύπησε τόσο, πού ξέσχιζε τό σῶμα της. Ἀλλά γιά τήν ψυχή της ἔφτασε ἡ εὐλογημένη ὥρα νά συναντήσει τόν Χριστό, πού τή στεφάνωσε νικήτρια στή δόξα τοῦ παραδείσου.

Αὐτό τό κατάλαβαν ἀμέσως ὅλοι οἱ φυλακισμένοι, γιατί τὰ ξημερώματα ξαφνικά **φῶς ἔλαμψε** μέσ στό κελί ὅπου κρεμόταν τό σῶμα τῆς Ἀγίας. Ἕνα φῶς, σάν ἀστραπή, πού ἔλουσε τό σῶμα τῆς Ἀγίας καί φωτίστηκε ὅλη ἡ φυλακή. Οἱ φυλακισμένοι χριστιανοί ἄρχισαν νά λένε τό «Κύριε ἐλέησον», οἱ Ἑβραῖοι πού ἦταν ἐκεῖ ἔπесαν μπρούμυτα καί οἱ Τουρκάλες φώναζαν: «Ἄχ, τό κρίμα τῆς φτωχῆς Ρωμιᾶς ἔπесε σάν ἀστραπή νά μᾶς κάψει». Ὁ δεσμοφύλακας ἀπό τόν φόβο του ἄρχισε νά τρέμει καί εἶπε στόν χριστιανό φύλακα νά κατεβάσει ἀπό τήν κρεμάλα τήν Ἀγία. Τότε τό φῶς σιγά-σιγά ὑποχώρησε. Μιά **ὑπέροχη εὐωδιά** ὅμως ἔμεινε γιά πολλή ὥρα

σ' ὅλη τή φυλακή.

Οἱ Τοῦρκοι, ταραγμένοι ἀπ' ὅλα αὐτά τὰ θαυμαστά γεγονότα, δέν ἐμπόδισαν τοὺς χριστιανούς νά πάρουν τό σῶμα τῆς Κυράννας. Τό πῆραν οἱ πιστοί καί τό ἔθαψαν μέ πολλή συγκίνηση. Τά αἱματοβαμμένα καί ἀγιασμένα φορέματά της τά μοίρασαν γιά εὐλογία. Καί ὅλοι δόξαζαν τόν Θεό, πού δυνάμωσε τή νεαρή Κυράννα κι ἔμεινε ἀκλόνητη στήν πίστη της. Τόν εὐχαριστοῦσαν ἀκόμη πού ἔδειξε τήν ἀγιότητά της μέ τό φῶς καί τήν εὐωδιά μέσα στό κελί της.

Σήμερα, παιδιά, στό χωριό τῆς ἀγίας Κυράννας, στήν Ὅσσα, ὑψώνεται ἓνας μεγαλόπρεπος ναός στό ὄνομά της. Μέχρι τό 2011 προσκυνούσαμε ἐκεῖ μόνο τήν εἰκόνα της. Ἀλλά στίς **12 Σεπτεμβρίου τοῦ 2011**, καθώς ἔσκαβαν στήν Ὅσσα κάτω ἀπό τό Ἱερό Βῆμα τοῦ παλίου Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ταξιαρχῶν, **βρέθηκαν τά λείψανα τῆς Ἀγίας!** Ἀπό τότε πάμπολλοι προσκυνητές τήν ἐπισκέπτονται, γιά νά ἀσπαστοῦν μέ εὐλάβεια τά ἀγιασμένα της λείψανα καί νά ζητήσουν τήν πρεσβεία της.

Θαρρετή ὁμολογία

Πόσο συγκινητική εἶναι ἡ ἱστορία τῆς ἀγίας Κυράννας! Τί νά πρωτοθαυμάσει κανεῖς ἀπό τή ζωή της; Τό νεαρό αὐτό κορίτσι ἦταν, σ' ἀλήθεια, **ἓνα εὐωδιαστό λουλούδι μέσα στήν παγωνιά τῆς σκλαβιάς.**

Θά θέλατε, παιδιά, νά μοιάσετε στήν ἀγία Κυράννα στήν πίστη της καί τή θαρρετή ὁμολογία της; Σήμερα, βέβαια, δέν ζητοῦν ἐπίσημα ν' ἀλλάξουμε τήν πίστη μας οὔτε μᾶς ἀπειλοῦν μέ θάνατο. Ἀντιμετωπίζουμε ὅμως ἓναν ἄλλον πειρασμό. Νά, συμβαίνει κάποιες φορές νά μᾶς **εἰρωνεύονται** καί νά μᾶς **κοροϊδεύουν**

- * γιατί πηγαίνουμε στο κατηχητικό και στην εκκλησία,
- * γιατί κάνουμε το σημείο του σταυρού περνώντας μπροστά από έναν ναό,
- * γιατί θέλουμε να ζήσουμε όπως θέλει ο Χριστός κι όχι όπως ο πολύς κόσμος.

Κι έρχόμαστε κάποιες στιγμές σε δύσκολη θέση, γιατί αυτοί που μας κοροϊδεύουν είναι συμμαθητές μας ή γείτονες ή συγγενείς μας.

Τί θα κάνουμε, λοιπόν; Θα επηρεαστούμε απ' όλους αυτούς που αδιαφορούν για το θέλημα του Θεού; Θα ντρεπόμαστε να κάνουμε το σημείο του σταυρού; Θα λιγοστέψει η αγάπη μας για το Κατηχητικό και την Έκκλησία; Το ευδιαστό λουλούδι της πίστης θα μαραθεί ή θα μείνει ολόρθο και δροσερό μέσα στην εἰρωνεία και στην ἀπιστία; Θα σβήσει το φῶς του Χριστού μέσα μας ή θα μείνει αναμμένο για να φωτίζει τους γύρω του;

Ευτυχῶς και στίς μέρες μας υπάρχουν παιδιά που μοιάζουν στην ἁγία Κυράννα! Στην καρδιά τους ανάβει ἡ ἁγία φωτιά τῆς ἀγάπης στον Χριστό, και ὅπως ἐκείνη λένε: «Από μικρό παιδί ἀγάπησα και ἀγαπῶ τόν Χριστό και θέλω να Τόν ἀγαπῶ σε ὅλη τή ζωή μου!». **Χάρη σ' αὐτά τά παιδιά δέν θά χαθεῖ τό φῶς ἀπό τόν κόσμο! Δέν θά χαθεῖ ἡ ἐλπίδα μέσα στην παγωνιά τῆς ἀπιστίας.**

Νά ζητοῦμε, παιδιά, τήν πρεσβεία τῆς ἁγίας Κυράννας, που μέ τόσο θάρρος ὁμολόγησε τήν πίστη της στον Χριστό, για ν' ἀξιωθοῦμε να μοιάσουμε κι ἐμεῖς μέ ὁλάνθιστα ευδιαστά λουλούδια του Χριστοῦ, μέ αἰώνια λουλούδια του παραδείσου!

**Ἄγία Κυράννα, τήν πρεσβεία σου ζητῶ
τήν πίστη πάντα σταθερά να τήν κρατῶ.
Σάν λουλούδι μέσ στην παγωνιά ν' ἀνθίσω
καί τόν Χριστό μου δυνατά να ἀγαπήσω!**

ΕΠΟΠΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

1. Εικόνες αγίας Κυράννας.
2. Απολυτίκιο σέ ἀρχεῖο κειμένου-ἤχου.
3. Φωτογραφία ἀπό τόν ναό τῆς αγίας Κυράννας στήν Ὑσσα.
4. Ζωγραφιά.
5. Παιχνίδι.
6. Τό σύνθημα τοῦ μαθήματος.